יד: היה מביא פרק שני סוטה

אי משום מגילה הא אימחיקא. היה קשה לרבי והאמרי' לעיל (דף ז:) **לאחר [שנמשקה]** מגילתה מתיימין עליה שתשתה ונראה דעל כרחך לית לן למימר דר"ש לית ליה איום שתשתה אפי' אחר מחיקת מגילה ומדלא פריך נהי דמשקה ואחר מקריבה אימא לאחר מחיקת מגילה לאחר היה טועל המנחה מעל ידיה ש"מ דפשיטא ליה דעד שעת הקרבה היה מניחה על ידיה אם כן למאן דאמר מתיימין עליה שתשתה אית לן למימר דסבירא ליה מקריב מנחתה ואח"כ שותה דבכך נקרבה:

[6]**משקה ואח"כ מקריב את מנחתה דאי משום מגילה הא אימחיקא לה: כל המנחות כו':** ורמינהו [7]**[8]סדר מנחות כיצד אדם מביא מנחה מתוך ביתו בקלתות של כסף ושל זהב ונותנה לתוך כלי שרת ומקדשה בכלי שרת ונותן עליה שמנה ולבונתה ומוליכה אצל כהן וכהן מוליכה אצל מזבח ומגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו ומסלק את הלבונה לצד אחד וקומץ ממקום שנתרבה שמנה ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו [9](ומעלה אותו לגבי מזבח) ומעלהו ומקטירו בכלי שרת ומולחו ונותנו על גבי האישים [2]קרב הקומץ שיריה נאכלין [3]ורשאין הכהנים ליתן לתוכה יין ושמן ודבש ואין אסורין אלא מלחמץ קתני מיהא בקלתות של כסף ובקלתות של זהב אמר רב פפא אימא [4]בכלים הראויין לכלי שרת מכלל דכפיפה מצרית לא חזיא כמאן דלא כרבי יוסי ברבי יהודה [5]דתניא כלי שרת שעשאן של עץ רבי [10]פוסל [11]ור' יוסי בר' יהודה מכשיר אפי' תימא רבי יוסי ברבי יהודה אימר דא"ר יוסי בר' יהודה בחשובין בפחותין מי אמר [6] ליה לר' יוסי בר' יהודה [1]הקריבהו נא לפחתך: ונותנה לכלי שרת ומקדשה בכלי שרת: שמעת מינה [12]כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת אימא נותנה בכלי שרת לקדשה בכלי שרת: ונותן עליה שמנה ולבונתה: שנאמר [2]ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: ומוליכה אצל כהן: דכתיב [3]והביאה אל בני אהרן וגו': וכהן מוליכה אצל מזבח: דכתיב [4]והגישה אצל המזבח: מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו: מגלן דכתיב [5]זאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח [13]ותניא לפני ה' יכול במערב ת"ל אל פני המזבח אי אל פני המזבח יכול בדרום ת"ל לפני ה' הא כיצד מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו רבי אלעזר אומר יכול יגישנה במערבה של קרן או לדרומה של קרן אמרת כל מקום שאתה מוצא שני מקראות אחד מקיים עצמו ומקיים דברי חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל דברי חבירו מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופסין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו כשאתה אומר לפני ה' במערב ביטלתה אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום קיימתה לפני ה' במערב הא כיצד מגישה לדרומה של קרן והיכן קיימתה אמר רב אשי קסבר האי תנא [14]כוליה מזבח בצפון קאי מאי ודיו א"ר אשי איצטריך ס"ד אמינא תיבעי הגשת מנחה גופה קמשמע לן ואימא הכי נמי אמר קרא והקריבה אל הכהן וגו' והגישה אל המזבח מה הקרבה אצל כהן בכלי אף הגשה אצל מזבח בכלי: ומסלק את לבונתה לצד אחד: כי היכי דלא תקמוץ בהדי מנחה כדתנן [15]קמץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה פסול: וקומץ ממקום שנתרבה שמנה: מגלן דכתיב [6]מסלתה ומשמנה מנרשה ומשמנה: ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת: למה לי הא קדשה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא: ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו: דכתיב [7]ואת כל הלבונה אשר על המנחה: ומעלהו ומקטירו

[8]**מקטר.** המיס ואח"כ מקריב מנחתה ופלונתה היא כפרק היה טועל (לקמן דף יט.). ומיהו כל זמן שלא קרבה מנחתה אינה נבדקת דכתיב מזכרת עון[1] ואע"פ שנחתה מניחין אותה בידה כדי ליגעה ולאי משום חסיון הוא דאי משום מגילה הא לימחיקא לה[2]: **קלפות.** כעין סלים. אדם מביא מנחתו לעזרה תחתון ביתו בקלאות ו: **ונותנה.** כעזרה כבלי שרת. קס"ד שצריך לתחה ע"מ כן שיהא דעתו שיקדשנה הכלי: **ומגישה.** מגיע את הכלי לקרן מערבית דרומית. ולקמן יליף לה מקרא: **ודיו.** לקמן מפרש מאי היא [9] ומאי מיסק אדעתין דנבעי טפי: **ומסלק הלבונה לצד אחד.** כתוב הכלי עצמו ולקמן מפרש טעמא דכולה מתניתא: **שנתרבה שמנה.** ממקום שהיא נגללת יפה בשמן: **ונותנו לכלי שרת.** שני. ולקמן מפרש טעמא: **על גבי האישים.** על האש: **ליתן לתוכה.** ליתן לתוך האישים: **כלים הראויין לכלי שרת.** אם היה מקדישן: **רבי פוסל.** [במנחות][10] ומסקינן מוכח יליף טעמא בפרק החליל (דף כ:): **בחשובין.** בכלי עץ חשובין: **הקריבהו נא לפחתך.** סיפא דקרא היכלך לו היא פניך: **אין מקדשין אלא מדעת.** שהנותנו בהן צריך שיתנו לשם כך. וא"ת הרי מנחה קדושה ועומדת שהקדישה בפה קדושת פה אינה אלא קדושת דמים ואינה קדושת הגוף ואינה נפסלת בטבול יום ובלינה ואם נטמאת נפדית קדשה בכלי קידשה קדושת הגוף ונפסלת בטבול יום ובלינה ואין לה פדיון: **נותנה לקדשה.** התורה הצריכתו ליתנה בכלי שרת כדי שיקדשנה הכלי ואפילו אינו מתכוין לכך: **ונותן עליה.** הזר שמן ולבונה ואין צריך כהן לכך דכתיב ויצק עליה שמן וגו' והדר והביאה אל בני אהרן וגו': **וזאת תורת המנחה.** כל המנחות במשמע: **הקרב אותה בני אהרן וגו' יכול במערב.** יגיענה לדופן מערבי של מזבח דהיינו לפני ה' שהיכל במערב והמזבח בחצר ל"ב אמה ממוצע המזבח ולא יכול לעבור אמה כל ההיכל ולא יגיענה אלא אם כן יגיענה לדופן מערבי: **אל פני המזבח.** יפני המזבח זה דרום שהכבש בדרום (שם וזבחים סג.). **רבי אלעזר אומר.** מלמד שפרט לך הכתוב בהשמה שתי רוחות. יכול לא יהיה מקן שיעלה (זבחים שם). כוליה מזבח בצפון קאי. ופתח היכל בחצר עזרה יכין דכל המזבח בחלי עזרה עומד מלד לפון. לאותבה דקיר דרומית של מזבח כלה לפני פתח ההיכל ונקרא דרומו של מזבח לפני ה' (זבחים שם) נמלא דרומו של מזבח כלה לנגד הפתח וקרינן נמי כלה דרומו לפני ה' (זבחים שם). קמץ ועלה בידו צרור. נמלא קומץ חסר מקום הלרור וכן מלח לו לבונה (תמורות ז.). **הדר מקדיש ליה בכלי שרת.** הדר נעי לקבליה וקדושה בכלי זימנא אחרינא (זבחים יג.). **הכא נמי לא שנא.** קומץ נמי אע"ג דקדשה מנחה כולה בכלי בעי לקדושי קומץ זימנא אחרינא (שם).

מסורת הש"ס

משקה. המיס ואח"כ מקריב מנחתה ופלונתה היא כפרק היה טועל (לקמן דף יט.). ומיהו כל זמן שלא קרבה מנחתה אינה נבדקת דכתיב מזכרת עון[1] ואע"פ שנחתה מניחין אותה בידה כדי ליגעה ותודה והשתא ולאי משום חסיון הוא דאי משום מגילה הא לימחיקא לה[2]: **קלפות.** כעין סלים. אדם מביא מנחתו לעזרה תחתון ביתו בקלאות ו: **ונותנה.** כעזרה כבלי שרת. קס"ד שצריך לתחה ע"מ כן שיהא דעתו שיקדשנה הכלי: **ומגישה.** מגיע את הכלי לקרן מערבית דרומית. ולקמן יליף לה מקרא: **ודיו.** לקמן מפרש מאי היא [9] ומאי מיסק אדעתין דנבעי טפי: **ומסלק הלבונה לצד אחד.** כתוב הכלי עצמו ולקמן מפרש טעמא דכולה מתניתא: **שנתרבה שמנה.** ממקום שהיא נגללת יפה בשמן: **ונותנו לכלי שרת.** שני. ולקמן מפרש טעמא: **על גבי האישים.** על האש: **ליתן לתוכה.** ליתן לתוך האישים: **כלים הראויין לכלי שרת.** אם היה מקדישן: **רבי פוסל.** [במנחות][10] ומסקינן מוכח יליף טעמא בפרק החליל (דף כ:): **בחשובין.** בכלי עץ חשובין: **הקריבהו נא לפחתך.** סיפא דקרא היכלך לו היא פניך: **אין מקדשין אלא מדעת.** שהנותנו בהן צריך שיתנו לשם כך. וא"ת הרי מנחה קדושה ועומדת שהקדישה בפה קדושת פה אינה אלא קדושת דמים ואינה קדושת הגוף ואינה נפסלת בטבול יום ובלינה ואם נטמאת נפדית קדשה בכלי קידשה קדושת הגוף ונפסלת בטבול יום ובלינה ואין לה פדיון: **נותנה לקדשה.** התורה הצריכתו ליתנה בכלי שרת כדי שיקדשנה הכלי ואפילו אינו מתכוין לכך: **ונותן עליה.** הזר שמן ולבונה ואין צריך כהן לכך דכתיב ויצק עליה שמן וגו' והדר והביאה אל בני אהרן וגו': **וזאת תורת המנחה.** כל המנחות במשמע: **הקרב אותה בני אהרן וגו' יכול במערב.** יגיענה לדופן מערבי של מזבח דהיינו לפני ה' שהיכל במערב והמזבח בחצר ל"ב אמה ממוצע המזבח ולא יכול לעבור אמה כל ההיכל ולא יגיענה אלא אם כן יגיענה לדופן מערבי: **אל פני המזבח.** יפני המזבח זה דרום שהכבש בדרום (שם וזבחים סג.). **רבי אלעזר אומר.** מלמד שפרט לך הכתוב בהשמה שתי רוחות. יכול לא יהיה מקן שיעלה (זבחים שם). כוליה מזבח בצפון קאי. ופתח היכל בחצר עזרה יכין דכל המזבח בחלי עזרה עומד מלד לפון. לאותבה דקיר דרומית של מזבח כלה לפני פתח ההיכל ונקרא דרומו של מזבח לפני ה' (זבחים שם) נמלא דרומו של מזבח כלה לנגד הפתח וקרינן נמי כלה דרומו לפני ה' (זבחים שם). קמץ ועלה בידו צרור. נמלא קומץ חסר מקום הלרור וכן מלח לו לבונה (תמורות ז.). **הדר מקדיש ליה בכלי שרת.** הדר נעי לקבליה וקדושה בכלי זימנא אחרינא (זבחים יג.). **הכא נמי לא שנא.** קומץ נמי אע"ג דקדשה מנחה כולה בכלי בעי לקדושי קומץ זימנא אחרינא (שם).

עין משפט נר מצוה

ה א מיי' פ"ג מהל' מעשה הקרבנות הל"ב:
ו ב מיי' שם פי"ב הלכה ט והל' יג:
ז ג מיי' שם הל"ד:
ח ד מיי' שם פי"ג הל"ב:
ט ה מיי' פ"ח מהל' כלי המקדש הל"ח:
י ו מיי' פ"ג מהל' פסולי המוקדשין הל"כ:
יא ז מיי' שם פ"ח הל"ג:

תוספות שאנץ

ואחר כך מקריב מנחתה ופלונתא היא כפ' היה נוטל ומיהו כל זמן שלא קירבה מנחתה אינה נבדקת דכתיב מזכרת עון ואע"פ ששתה משהין אותה בידה כדי ליגעה ותודה. וכהן מוליכה אצל מזבח ומגישה בקרן מערבית דרומית אבל בלילה לא חשיב משום דאין בלילה מעכבת דהא תנן אם לא בלל כשר. וא"ת והא במנחות בפ' הקומץ רבה אמרינן וקמץ הכהן מקמיצה ואילך מצות כהונה[6] ואפי' הכי ממעטי יציקה ובלילה דמקבי הגשה הוו ואמאי נקט מקמיצה ואילך[7] וי"ל דאיתיה אמ' במסכת ואילך מצות כהונה היה מכשרי קמיצה בזר והא דכתיב כהן אצל הגשה היינו שאין זר יכול ליקרב אצל המזבח דכתיב והזר הקרב זומת אבל קמיצה אימר שכשרה בזר להכי נקט מקמיצה ואילך מצות כהונה. א"ת אמאי לא קאמר מתנופה ואילך מצות כהונה אפי' הכי ממעטי יציקה ומקמי תנופה היה וי"ל דלאו אילתא היא דהא בשאר מנחות אין תנופה כמו שפירשו בהדיא במנחות (דף ז:) אבל קמיצה דהויא בכל המנחות נקט לה. הקרב אותה בני אהרן לפני המזבח יכול במערב יגיענה לדופן מערבי של מזבח דהיינו לפני ה' שהיכל היה למערב והמזבח לדרומו ל"ב אמה ממוצע באמצע העזרה וכן ההיכל באמצע זה מול זה ל"ב אמה ההיכל וכותלו חללו כ' כותליו ו' אמה עובי ועובי כותל עפתי שש ושש לכותל דרומי נמצא מערבו של מזבח לפני ה') דאין מפסיק בינו לבין ההיכל דאילו אולם שלפני היכל פתוח הוא ורחבו ל' אמה ככל חללו של היכל. ל"ה. אל פני המזבח בדרום מ"ר משום דכתיב ושחט אותו על ירך המזבח צפונה. וכיון דהוי ירך לצפון א"כ הוי פניו לדרום. כנגד חודה כל מה שיכול לקרבו כלפי מערב בלבד שיהי' שם קצת דרום שום אל פני המזבח דאי לאו נגד חודה ליכא לפני ה'. דהוי זוויות ההיכל כולה בעד זוית המזבח. כולי מזבח בצפון קאי בחלק צפוני של עזרה (נלית ליה) דמזבח בכוון כנגד היכל וכותליו. יצא כותל דרומי של מזבח נגד אמצעי פתח ההיכל דלכך יגישנה אל פני המזבח בדרום ובלבד שיהא סמוך למערב ונמצא מקיים את שניהם והא נמי אם היה מזבח בשלמא דגי לקרן דהייגו אצל מערב. אלעזר אומר יכול לא יגיענה אל פני המזבח בדרום ובלבד שיהא סמוך למערב ונמצא מקיים את שניהם והא נמי אם היה מזבח בצפון קאי מאי ודיו